

Publicerad 2015-03-12 01:02 av Prepilog

Någon gång sommaren 2013

Ridån som dolde oss från omvärlden

Två sammanflätade händer

Två blottade själar

Två unisont förenade hjärtan som dunkade som ett.

Hade vi två varit en teaterpjäs i denna stund och de nästkommande fyra timmarna hade jag inte jag tvekat till att köpa en biljett på första parkett för att gråta ut varenda del av mitt bräckliga tonårshjärta och själ. Vi hade varit de som allas ögon vändes mot när ridån gick upp. Som strålkastaren riktade sitt ljus på. Vi hade varit huvudrollerna alla drömde om att få spela. Detta är någonting jag trodde att min själ endast skulle få uppleva i en konstform som inte inkluderade mig själv. Men ridån kommer aldrig att gå upp.

Vi gestaltade den vackraste av konst

i vår egna lilla pjäs, inför en tom publik

Med den magiska natten som stängd ridå.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Prepilog med Poeter.se id #50160 innehar upphovsrätten